

5. Se "Leaves from the Life of Elizabeth Horrocks Jackson Kingsford", Utah State Historical Society, Manuscript A 719; i "Remembering the Rescue", *Ensign*, aug. 1997, 47.
6. Slått sammen og forkortet fra en e-post fra Monica Sedgwick, Unge kvinners president i Laguna Nigel California stav, og en tale av Leslie Mortensen, Unge kvinners president i Mission Viejo California stav.
7. I en artikkel med tittelen: "Why Do We Let Them Dress Like That?" (*Wall Street Journal*, 19.–20. mars 2011, C3), en omtentksom jødisk mor forsvaret normer for påkledding og sømmelighet og takker for mormonkvinnens eksempel.
8. "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
9. Se Putnam and Campbell, *American Grace*, 244–45.
10. Se Putnam and Campbell, *American Grace*, 504.
11. Lære og pakter 81:5; se også Mosiah 4:26.
12. Lære og pakter 138:56.
13. *Håndbok 2 – Kirkens administrasjon* (2010), side 22.
14. Se *Håndbok 2*, 6.1.
15. Se *Håndbok 2*, 4.5.
16. Se Emily Matchar: "Why I Can't Stop Reading Mormon Housewife Blogs", salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Denne kvinnen, som beskriver seg selv som feminist og ateist, uttrykker denne respekten og sier at hun er avhengig av å lese mormonhusmødres blogger.
17. Fra samtaler med presidenten for Nuku'alofa Tonga Ha'akame stav, Lehonitai Mateaki (som senere virker som president for Papua Ny-Guinea Port Moresby misjon) og Hjelpeforenings-president på stavsplan, Leinata Va'enuku.
18. Se D'Vera Cohn og Richard Fry: "Women, Men, and the New Economics of Marriage", Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. Antall barnefødsler har også blitt betraktelig redusert i mange land. Dette har blitt kalt den demografiske vinter.
19. "A Troubling Marriage Trend", *Deseret News*, 22. nov. 2010, A14, som henviser til en rapport på msnbc.com.
20. Se Simon Collins: "Put Family before Moneymaking Is Message from Festival", *New Zealand Herald*, 1. feb. 2010, A2.
21. Gordon B. Hinckley: "Kirkens kvinner", *Lys over Norge*, jan. 1997, 69; se også Spencer W. Kimball: "Our Sisters in the Church", *Ensign*, nov. 1979, 48–49.
22. "Som søstre i Sion", *Salmer*, nr. 194.
23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages*, rev. utg. (2009), 338–39.

Av president Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Anledninger til å gjøre godt

Herrens måte å hjelpe de trengende på fordrer at det finnes noen som av kjærlighet har viet seg selv og det de har, til Gud og hans verk.

Mine kjære brødre og søstre, hensikten med mitt budskap er å hedre og lovprise det Herren har gjort og gjør for å hjelpe de fattige og trengende blant sine barn på jorden. Han elsker sine barn som er i nød, og også dem som ønsker å hjelpe. Og han har gjort det mulig å velsigne både dem som trenger hjelp og dem som gir den.

Vår himmelske Fader hører når hans barn over hele verden ber ham om mat å spise, klær å ha på kroppen og den verdighet som kommer av å kunne forsørge seg selv. Slike bønner har nådd ham helt siden han satte menn og kvinner på jorden.

Dere hører om slike behov der dere bor og over hele verden. Dere blir ofte grepet av medfølelse. Når dere møter noen som strever med å finne seg et arbeid, ønsker dere å hjelpe. Dere føler det når dere kommer inn i en enkes hjem og ser at hun mangler mat. Dere føler det når dere ser bilder av gråtende barn som sitter i ruinene av sitt hjem, som er ødelagt av jordskjelv eller brann.

Siden Herren hører deres bønner og føler deres inderlige medfølelse

med dem, har han siden tidenes begynnelse gjort det mulig for sine disipler å hjelpe. Han har oppfordret sine barn til å vie sin tid, sine midler og seg selv til å tjene andre i samarbeid med ham.

Hans måte å hjelpe på har til tider blitt kalt etterlevelse av innvielsesloven. I en annen periode ble hans måte kalt den forente orden. I vår tid kalles den Kirkens velferdsprogram.

Navn og driftsformer forandres i forhold til menneskenes behov og omstendigheter. Men Herrens måte å hjelpe de trengende på fordrer alltid at det finnes noen som av kjærlighet har viet seg selv og det de har, til Gud og hans verk.

Han har oppfordret til og befalt oss å delta i hans arbeid for å hjelpe de trengende. Vi inngår pakt om å gjøre dette i dåpens vann og i Guds hellige templer. Vi fornyer paktens på søndager når vi tar del i nadverden.

Min hensikt i dag er å beskrive de anledninger han har gitt oss til å hjelpe andre i nød. Jeg kan ikke komme inn på alle på vår korte tid sammen. Jeg håper å fornye og styrke deres beslutning om å handle.

Det finnes en salme om Herrens oppfordring til å gjøre dette arbeidet som jeg har sunget siden jeg var liten gutt. I min barndom tenkte jeg mer på den muntre melodien enn på ordenes kraft. Jeg ber om at teksten må gjøre inntrykk på dere i dag. La oss høre ordene igjen:

*Har på jorden jeg gjort noe godt i dag?
Har jeg hjulpet en sjel i nød?
Har jeg gjort noen glad, slik som Herren meg ba?
Om ei blir jeg selv i nød.
Har jeg noen hungrige mett i dag fordi jeg var villig å gi?
Har jeg hjulpet den triste og trette på vei,
sto jeg syke og nødstedte bi?
Så våkn opp og gjør noe mer enn drømme om himmelens hjem!
Gjøre godt bringer glede, la Herren deg lede
på veien til salighets hjem.¹*

Herren sender regelmessig alarm-signaler til oss alle. Iblant kan det være en plutselig medfølelse med noen i nød. En far kan ha følt det da han så

et barn falle og skrape opp kneet. En mor kan ha følt det da hun hørte det forskremte ropet fra barnet sitt midt på natten. En sønn eller datter kan ha hatt medfølelse med noen som virket lei seg eller redd på skolen.

Vi har alle hatt medfølelse med andre vi ikke engang kjenner. Da dere for eksempel hørte meldinger om bølgene som fór over Stillehavet etter jordskjelvet i Japan, ble dere bekymret for dem som kanskje sto i fare.

Tusenvis av dere ble grepet av medfølelse da dere hørte om flommene i Queensland i Australia. Nyhetsreportasjene var hovedsakelig anslag på hvor mange som trengte hjelp. Men mange av dere følte menneskenes smerte. Over 1 500 medlemmer av Kirken i Australia reagerte på alarmsignalet og meldte seg frivillig til å hjelpe og trøste.

De omgjorde sin medfølelse til en beslutning om å handle i tråd med sine pakter. Jeg har sett hvilke velsignelser som kommer til den trengende som mottar hjelp, og til den som griper muligheten til å gi den.

Kloke foreldre ser i ethvert behov

hos en annen en anledning til å velsigne sine sønner og døtre. Tre barn kom nylig på døren vår med en deilig middag. Deres foreldre visste at vi trengte hjelp og inkluderte sine barn i anledningen til å tjene oss.

Foreldrene velsignet vår familie med sin store tjeneste. Ved sitt valg om å la barna delta vil også deres fremtidige barnebarn nyte godt av velsignelsene. Barnas smil da de forlot vårt hjem, gjorde meg trygg på at det vil skje. De vil fortelle sine barn om gleden de følte gjennom godhjertet tjeneste for Herren. Jeg husker den indre tilfredsstillelsen fra barndommen da jeg luket for en nabo på oppfordring fra min far. Hver gang jeg oppfordres til å gi, minnes og tror jeg på salmen "Hvor det er skjønt, min Herre Gud".²

Jeg vet at denne teksten ble skrevet for å beskrive den glede som kommer av å tilbe Herren på sabbaten. Men barna som kom med mat til oss, følte på en hverdag den glede som kommer av å utføre Herrens arbeid. Og deres foreldre så muligheten til å gjøre noe godt og spre glede over flere generasjoner.

fant de sin biskop og spurte hvor de kunne hjelpe. Han sendte dem til en familie i nød.

Etter noen dager dro de for å se til sitt eget hjem. Det var borte, feid bort av flommen. De gikk ganske enkelt tilbake til biskopen og spurte: "Hva vil du at vi skal gjøre nå?"

Hvor dere enn bor, har dere sett det miraklet som medfølelse omgjort i uselvisk handling er. Det har kanskje ikke vært i kjølvannet av en stor naturkatastrofe. Jeg har sett det i et prestedømsquorum hvor en bror reiste seg for å forklare behovene til en mann eller kvinne som ønsket muligheten til å arbeide for å forsørge seg selv og sin familie. Jeg kunne kjenne medfølelsen i rommet, men noen foreslo navn på noen som kanskje kunne ansette den som trengte arbeid.

Det som skjedde i dette prestedømsquorumet og det som skjedde i de oversvømte husene i Idaho, viser hvordan Herren hjelper de trengende å bli selvhjulpne. Vi har medfølelse og vet hvordan vi skal hjelpe på Herrens måte.

Vi feirer 75-årsjubileum for Kirkens velferdsprogram i år. Det ble opprettet for å hjelpe dem som mistet jobben, gården eller til og med hjemmet i kjølvannet av det som ble kjent som den store depresjonen.

Store timelige behov har igjen oppstått blant vår himmelske Faders barn i vår tid, slik de har og slik de vil til alle tider. Prinsippene for opprettelsen av Kirkens velferdsprogram gjelder ikke bare for én tid eller ett sted. De gjelder for alle tider og alle steder.

Disse prinsippene er åndelige og evige. Ved at vi forstår dem og tar dem til oss, vil det derfor bli mulig for oss å se og gripe muligheter til å hjelpe når som helst og hvor som helst Herren ønsker det.

Her er noen prinsipper som har rettleidet meg når jeg har ønsket å

Herrens måte å hjelpe de trengende på gir foreldre enda en mulighet til å velsigne sine barn. Jeg så det i en kirkesal en søndag. Et lite barn ga biskopen sin families bidragskonvolutt idet han kom inn i kirkesalen før nadverdsmøtet.

Jeg kjente familien og gutten. Familien hadde nettopp fått vite at noen i menigheten trengte hjelp. Guttens far hadde sagt noe sånt som dette til barnet, idet han la et større fasteoffer enn vanlig i konvolutten: "Vi fastet og ba i dag for dem som trenger hjelp. Kan du gi denne konvolutten til biskopen for oss? Jeg vet at han vil gi den videre til dem som har det vanskeligere enn oss."

Istedenfor ubehaget av å være sulten den søndagen, vil gutten minnes dagen med varme og glede. Hans smil og måten han tviholdt konvolutten på, fortalte meg at han følte den store tillit hans far hadde vist ham ved å be

ham ta hånd om familiens offer til de fattige. Han vil huske denne dagen når han blir diakon, og kanskje for alltid.

Jeg så den samme gleden i ansiktene til noen som hjalp andre på Herrens vegne i Idaho for mange år siden. Tetondammen brast lørdag 5. juni 1976. Elleve mennesker mistet livet. Flere tusen måtte evakuere sitt hjem i løpet av noen timer. Noen hjem ble skylt bort. Og hundrevis av boliger kunne bare bli beboelige igjen ved anstrengelser og midler som langt overgikk eiernes egne.

De som hørte om tragedien, fikk medfølelse, og noen følte trang til å gjøre godt. Naboer, biskoper, Hjelpeforenings-presidenter, quorumsledere, hjemmelærere og besøkende lærerinner forlot sine hjem og jobber for å rydde opp i andres oversvømte hjem.

Et ektepar kom fra ferie og hjem til Rexburg like etter flommen. De dro ikke for å se til sitt eget hus. Isteden

hjelpe på Herrens måte og når jeg har fått hjelp av andre.

For det første, alle er lykkeligere og føler større selvrespekt når de kan forsørge seg selv og sin familie og så gjøre noe for andre. Jeg har vært takknemlig for dem som har hjulpet meg å dekke mine behov. Jeg har vært enda mer takknemlig i årenes løp for dem som har hjulpet meg å bli selvhjulpent. Jeg har imidlertid vært aller mest takknemlig for dem som har vist meg hvordan jeg kan bruke noe av mitt overskudd til å hjelpe andre.

Jeg har lært at måten å oppnå overskudd på, er å bruke mindre enn jeg tjener. Med dette overskuddet har jeg oppdaget at det virkelig er bedre å gi enn å motta. Det skyldes delvis at når vi hjelper på Herrens måte, velsigner han oss.

President Marion G. Romney sa følgende om velferdsarbeid: "Det er umulig å gi til man blir fattig i dette arbeidet." Så siterte han sin misjonspresident, Melvin J. Ballard: "Man kan ikke gi en skorpe til Herren uten å få et helt brød tilbake."³

Jeg har selv erfart at dette er sant. Når jeg er gavmild mot vår himmelske Faders barn i nød, er han gavmild mot meg.

Et annet prinsipp i evangeliet som har vært en rettesnor for mitt velferdsarbeid, er den styrke og velsignelse som enhet gir. Når vi forener våre hender for å hjelpe mennesker i nød, forener Herren våre hjerter. President J. Reuben Clark jr. sa det slik: "Det å gi har ... skapt ... en følelse av brorskap når menn med forskjellig bakgrunn har arbeidet sammen i en velferdshage eller et annet prosjekt."⁴

Denne brorskapsfølelsen blir sterkere for både mottakeren og giveren. Den dag i dag føler en mann jeg hjalp å spa bort gjørme i hans oversvømte hjem i Rexburg, et bånd til meg. Og han føler

større verdighet fordi han gjorde alt han kunne for seg selv og sin familie. Hvis vi hadde arbeidet alene, kunne vi begge ha mistet en åndelig velsignelse.

Dette bringer meg til det tredje handlingsprinsipp for velferdsarbeid: Engasjer deres familie i arbeidet sammen med dere, slik at de kan lære å hjelpe hverandre slik de hjelper andre. Deres sønner og døtre som arbeider sammen med dere for å tjene andre i nød, vil mer sannsynlig hjelpe hverandre når de trenger det.

Det fjerde verdifulle prinsippet for Kirkens velferd lærte jeg som biskop. Det kom av å følge befalingen i Skriftene om å oppsøke de fattige. Det er biskopens plikt å finne frem til og hjelpe dem som fremdeles trenger hjelp når de selv og familien har gjort alt de kan. Jeg oppdaget at Herren sender Den hellige ånd for å muliggjøre: "Let, så skal dere finne"⁵, både når det gjelder hjelp til de fattige og å finne sannheten. Men jeg lærte også å involvere Hjelpeforeningens president i letingen. Hun kan godt få åpenbaringen før dere selv gjør det.

Noen av dere vil trenge denne inspirasjonen i månedene som kommer. For å markere 75-årsjubileet for Kirkens velferdsprogram vil medlemmer over hele verden bli invitert til å delta i en dag med tjeneste. Ledere og medlemmer vil søke inspirasjon til å utarbeide prosjektene, uansett hva de måtte bli.

Jeg skal gi dere tre forslag i forbindelse med planleggingen av deres tjenesteprojekt.

For det første, forbered dere selv og dem dere leder, åndelig. Først når hjerter blir mildnet av Frelserens forsoning, kan dere tydelig se prosjektets mål som en velsignelse både åndelig og timelig for vår himmelske Faders barn.

Mitt andre forslag er å velge mottakere av tjenesteprojektet med behov som vil gjøre inntrykk på dem som yter tjenesten. Menneskene de hjelper, vil føle deres kjærlighet. Dette kan bidra mer til å gjøre dem glade, slik sangen lover, enn å bare dekke deres timelige behov.

Mitt siste forslag er å planlegge å dra nytte av båndene i familier, quorumer, hjelpeorganisasjoner og blant mennesker dere kjenner i lokalsamfunnet. Samholdet vil øke de gode virkningene av den tjeneste dere yter. Dette samholdet i familier, i Kirken og i lokalsamfunn vil vokse og bli en varig arv lenge etter at prosjektet er avsluttet.

Dette er min anledning til å fortelle dere hvor høyt jeg verdsetter dere. På grunn av den tjeneste dere har utført for Herren, har jeg blitt takket av mennesker dere har hjulpet, når jeg har møtt dem over hele verden.

Dere fant en mulighet til å løfte dem høyere ved å hjelpe dem på Herrens måte. Dere og andre ydmyke Frelserens disipler har kastet deres brødsmuler på vannet i tjeneste, og de dere har hjulpet, har prøvd å gi meg et helt brød av takknemlighet til gjengjeld.

Fremlagt av president Dieter F. Uchtdorf
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Jeg mottar den samme takknemlighet fra mennesker som har arbeidet sammen med dere. Jeg husker en gang jeg sto ved siden av president Ezra Taft Benson. Vi hadde snakket om velferdstjeneste i Herrens kirke. Han overrasket meg med sin ungdommelige energi da han løftet knyttneven og sa: "Jeg elsker dette arbeidet, og det er arbeid!"

På vegne av Mesteren takker jeg dere for deres tjeneste for vår himmelske Faders barn. Han kjenner dere og ser deres innsats, flid og ofre. Jeg ber om at han vil velsigne dere med å få se frukten av deres arbeid i form av glede blant dem dere har hjulpet, og dem dere har stått sammen med for å hjelpe på Herrens vegne.

Jeg vet at Gud Faderen lever og hører våre bønner. Jeg vet at Jesus er Kristus. Både dere og de dere tjener kan bli rensset og styrket ved å tjene ham og holde hans bud. Dere kan vite slik jeg gjør, ved Den hellige ånds kraft, at Joseph Smith var Guds profet som skulle gjenopprette den sanne og levende Kirke, som dette er. Jeg vitner om at president Thomas S. Monson er Guds levende profet. Han er et fremragende eksempel på det Herren gjorde, nemlig å gå omkring og gjøre godt. Jeg ber om at vi må gripe våre muligheter til å "løft[e] de hengende hender og gi kraft til de vaklende knær".⁶ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. "Har på jorden jeg gjort noe godt i dag?" *Salmer*, nr. 173.
2. "Hvor det er skjønt, min Herre Gud", *Salmer*, nr. 80.
3. Marion G. Romney: "Welfare Services: The Savior's Program", *Ensign*, nov. 1980, 93.
4. J. Reuben Clark jr., i Conference Report, okt. 1943, 13.
5. Se Matteus 7:7-8; Lukas 11:9-10; 3 Nephi 14:7-8.
6. Lære og pakter 81:5.

Oppholdelse av Kirkens funksjonærer

Det er foreslått at vi oppholder Thomas Spencer Monson som profet, seer og åpenbarer og president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Henry Bennion Eyring som førsterådgiver i Det første presidentskap og Dieter Friedrich Uchtdorf som annenrådgiver i Det første presidentskap.

De som er enige, kan vise det.
Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder Boyd Kenneth Packer som president for De tolv apostlers quorum og de følgende som medlemmer av dette quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson og Neil L. Andersen.

De som er enige, bes vise det.
Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder rådgiverne i Det første presidentskap og De tolv apostler som profeter, seere og åpenbarere.

Alle som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, viser de det ved det samme tegn.

Det er foreslått at vi avløser følgende som områdesyttier fra og med 1. mai

2011: José L. Alonso, Nelson L. Altamirano, John S. Anderson, Ian S. Ardern, Sergio E. Avila, David R. Brown, D. Fraser Bullock, Donald J. Butler, Vladimiro J. Campero, Daniel M. Cañoles, Carl B. Cook, I. Poloski Cordon, J. Devn Cornish, Federico F. Costales, LeGrand R. Curtis jr., Heber O. Diaz, Andrew M. Ford, Julio G. Gaviola, Manuel Gonzalez, Daniel M. Jones, Donald J. Keyes, Domingos S. Linhares, B. Renato Maldonado, Raymundo Morales, J. Michel Paya, Stephen D. Posey, Juan M. Rodriguez, Gerardo L. Rubio, Jay L. Sitterud, Dirk Smibert, Eivind Sterri, Ysrael A. Tolentino, W. Christopher Waddell og Gary W. Walker.

De som vil være med og takke disse for deres fremragende tjeneste, bes vise det.

Det er foreslått at vi oppholder som nye medlemmer av De syttis første quorum Don R. Clarke, José L. Alonso, Ian S. Ardern, Carl B. Cook, LeGrand R. Curtis jr., W. Christopher Waddell og Kazuhiko Yamashita; og som nye medlemmer av De syttis annet quorum Randall K. Bennett, J. Devn Cornish, O. Vincent Haleck og Larry Y. Wilson.

Alle som er enige, bes vise det.

Noen imot, med det samme tegn.

Det er foreslått at vi oppholder